

Likkutei Sichos

Volume 19 | Eikev | Sicha 2

Source Sheet

1. דברים ח"א

כל-המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע ה' לאבותיכם: **רש"י: כל המצוה**. כפשוטו; ומדרש אגדה אם התחלת במצוה גמר אותה, שאינה נקראת אלא על שם הגומרה, שנאמר "ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם" (יהושע כ"ד), והלא משה לבדו נתעסק בהם להעלותם? אלא לפי שלא הספיק לגמרה וגמרה ישראל נקראת על שמם (תנחומא):

Deuteronomy 8:1

All the commandments which I command thee this day shall you observe to do, that you may live, and multiply, and go in and possess the land which Hashem swore to your fathers.

Rashi: The entire mitzvah. This can be understood in its plain sense. There is also a Midrashic explanation: If you began to fulfill a *mitzvah*, complete it; for the *mitzvah* carries the name only [it is only accredited] of the one who completes it, as it is said, "And the bones of Yoseif which Bnei Yisroel brought up from Egypt they buried in Shechem." Now, didn't Moshe himself attend to them [the bones] to bring them [up from Egypt]? However, since he had no opportunity to complete it, and Bnei Yisroel did complete it, it is called by their name.

2. יהושע כ"ד:ל"ב

ואת-עצמות יוסף אשר-העלו בני-ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני-חמור אבי-שכם במאה קשיטה ויהיו לבני-יוסף לנחלה:

Joshua 24:32

The bones of Joseph, which the Israelites had brought up from Egypt, were buried at Shechem, in the piece of ground which Jacob had bought for a hundred kesitahs from the children of Hamor, Shechem's father, and which had become a heritage of the Josephites.

3. דברים ה'כ"ח

ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל-המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:

3. Deuteronomy 5:28

But you remain here with Me, and I will give you the whole Instruction—the laws and the rules—that you shall impart to them, for them to observe in the land that I am giving them to possess.”

4. סוטה י"ג ב'

קשו קראי אהדדי כתיב (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכתוב ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל וגו' א"ר חמא בר' חנינא כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו רבי אלעזר אומר אף מורידין אותו מגדולתו דכתיב (בראשית לח, א) ויהי בעת ההיא וירד יהודה רבי שמואל בר נחמני אמר אף קובר אשתו ובניו דכתיב (בראשית לח, יב) ותמת בת שוע אשת יהודה וגו' וכתוב וימת ער ואונן

Sotah 13b

The Gemara comments: **The verses contradict each other, as it is written: “And Moshe took the bones of Joseph with him”** (Exodus 13:19), **and it is written elsewhere: “And the bones of Joseph, which the children of Israel brought up out of Egypt”** (Joshua 24:32). Who in fact took Joseph’s bones? **Rabbi Ḥama, son of Rabbi Ḥanina, says: Anyone who performs a matter but does not complete it, and then another comes and completes it, the verse ascribes credit to the one who completed it as if he had actually performed** the entire act. Due to the fact that the children of Israel completed Joseph’s burial, the Torah ascribes them credit as if they had performed the entire act. **Rabbi Elazar says** with regard to one who initiates performance of a mitzva but does not complete it when capable of doing so: **He is also demoted [moridin] from his position of greatness, as it is written: “And it came to pass at that time, that Judah went down [vayyered] from his brethren, and turned in to a certain Adullamite, whose name was Hirah”** (Genesis 38:1). Usage of the term “went down” indicates that the rest of Judah’s brothers had demoted him from his position of greatness because he began the process of saving Joseph, but he did not complete it. **Rabbi Shmuel bar Nahmani says:** The episode with regard to Judah also indicates that one who initiates performance of a mitzva but does not complete it will **also bury his wife and children** as Judah did, **as it is written: “And in process of time Shua’s daughter, the wife of Judah, died”** (Genesis 38:12), **and it is written further: “And the sons of Judah: Er, and Onan, and Shelah, and Perez, and Zerah; but Er and Onan died in the land of Canaan”** (Genesis 46:12).

5. שמות י"ג:י"ט

ויקח משה את-עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם והעליתם את-עצמתי מזה אתכם:

Exodus 13:19

And Moshe took with him the bones of Joseph, who had exacted an oath from the children of Israel, saying, “God will be sure to take notice of you: then you shall carry up my bones from here with you.”

6. דברים ז'

(כב) ונשל'ה' אלקיך את-הגוים האל מפניך... (כג) ונתתם ה' אלקיך לפניך... (כד) ונתן מלכיהם בידך והאבדת את-שמם מתחת השמים לא-יתיצב איש בפניך עד השקדך אתם: (כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש לא-תחמד' פספ וזהב עליהם ולקחת לך פן תגוש בו כי תועבת ה' אלקיך הוא: (כו) ולא-תביא תועבה אל-ביתך והיית חרם כמהו שקץ | תשקצצו | ותעב | תתעבבו כי-תראם הוא:

6. Deuteronomy 7

(22) Hashem your God will dislodge those peoples before... (23) Hashem your God will deliver them up to you... (24) He will deliver their kings into your hand, and you shall obliterate their name from under the heavens; no man shall stand up to you, until you have wiped them out. (25) You shall consign the images of their gods to the fire; you shall not covet the silver and gold on them and keep it for yourselves, lest you be ensnared thereby; for that is abhorrent to Hashem your God. (26) You must not bring an abhorrent thing into your house, or you will be proscribed like it; you must reject it as abominable and abhorrent, for it is proscribed.

7. שמות כ"ג:י"ג

ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלקים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיך:
רש"י: לא תזכירו. שלא יאמר לו שמר לי בצד ע"ז פלונית, או תעמד עמי ביום ע"ז פלונית; ד"א — ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלקים אחרים לא תזכירו, ללמדך ששקולה ע"ז כנגד כל המצוות כולן (הוריות ח'), והנזהר בה כשומר את כלן:

Exodus 23:13

Be on guard concerning all that I have told you. Make no mention of the names of other gods; they shall not be heard on your lips.

Rashi: MAKE NO MENTION [OF THE NAME OF OTHER GODS] — This means that one must not say to another: "Wait for me near such-and-such an idol", or, "Stay with me on the festival of such-an-such an idol" (mentioning its name) (cf. Mekhilta d'Rabbi Yishmael 23:13:3; Sanhedrin 63b). Another explanation of verse 13 is: the juxtaposition of "Be heedful in respect of everything that I have spoken to you" with "and the names of other gods ye shall not mention" is intended to teach you that the practise of idol-worship is of equal heinousness as though one had infringed every command (cf. Horayot 8a); and that one who avoids it may be regarded as though he had observed every one of them (cf. Chullin 5a).

8. דברים א':ג

ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל כל אשר צוה יהוה אתו אלהם:

Deuteronomy 1:3

It was in the fortieth year, on the first day of the eleventh month, that Moshe addressed the Israelites in accordance with the instructions that Hashem had given him for them.

9. דברים ז':י"א

ושמרת את-המצוה ואת-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם:

Deuteronomy 7:11

Therefore, observe faithfully the Instruction—the laws and the rules—with which I charge you today....

10. דברים ז':מ"א

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש:
רש"י: אז יבדיל. נתן לב להיות חרד לדבר שיבדילם, ואע"פ שאינו קולטות עד שיבדלו אותו שבארץ כנען, אמר משה מצוה שאפשר לקימה אקימנה (מכות י'):

10. Deuteronomy 4:41

Then Moshe set aside three cities on the east side of the Jordan

Rashi: Then Moshe set aside. [יבדיל is the future tense.] He gave thought in his heart to be concerned about the matter to set them [the cities] aside. And although they would not offer asylum until those cities of Canaan were set aside, Moshe said, a *mitzvah* that I can fulfil, I will fulfil.

11. במדבר ל"ב

(א) ומקנהו רב היתה לבני ראובן ולבני גד עצוים מאד ויראו את-ארץ יעזר ואת-ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה... (ה) ויאמרו: אם-מצאנו חן בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדך לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: (ו) ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיקם יבאו למלחמה ואתם תישבו פה: (ז) ולמה תניאון את-לב בני ישראל מעבר אל-הארץ אשר-נתן להם ה'... (ט) ויגשו אליו ויאמרו... (י) ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם-הביאנום אל-מקומם... (יח) לא נשוב אל-בתינו עד התנחל בני ישראל איש בחלתו: (יט) כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: (כ) ויאמר אליהם משה אם-תעשו את-הדבר הזה אם-תחלצו לפני ה' למלחמה: (כא) ועבר לכם כל-חלוצי את-הירדן לפני ה' עד הורישו את-איבי מפינו: (כב) ונכבשה הארץ לפני ה' ואתר תישבו והייתם נקים מה' ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני ה': (כג) ואם-לא תעשו כן הנה חטאתם לה' ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:

Bamidbar 32

(1) The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle... (5) It would be a favor to us," they continued, "if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan." (6) Moshe replied to the Gadites and the Reubenites, "Are your brothers to go to war while you stay here? (7) Why will you turn the minds of the Israelites from crossing into the land that Hashem has given them?... (16) Then they stepped up to him and said... (17) And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home... (18) We will not return to our homes until every one of the Israelites is in possession of his portion. (19) But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan." (20) Moshe said to them, "If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of Hashem, (21) and every shock-fighter among you crosses the Jordan, at the instance of Hashem, until He has dispossessed His enemies before Him, (22) and the land has been subdued, at the instance of Hashem, and then you return—you shall be clear before Hashem and before Israel; and this land shall be your holding under Hashem. (23) But if you do not do so, you will have sinned against Hashem; and know that your sin will overtake you.